

> Retouradres Postbus 16191 2500 BD DEN HAAG

Rechtbank Noord Holland
Sector bestuursrechtspraak
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken
Postbus 16191
2500 BD DEN HAAG
www.ilent.nl

Contactpersoon
Meld- en Informatiecentrum
T 088 489 00 00

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Uw kenmerk
HAA 15 / 5367 WABOM VOO

23 DEC. 2015

Datum

Betreft Gronden beroep inzake het besluit tot afgifte van
omgevingsvergunning Bin2barrel, procedurenummer HAA
15 / 5367 WABOM VOO

Geacht College,

Bij brief van 2 december heeft u mij in de gelegenheid gesteld de gronden van mijn beroep t/m 29 december 2015 aan te voeren.

Bij deze maak ik gebruik van deze gelegenheid.

Ter vermindering van herhalingen verwijs ik naar de in het kader van de uitgebreide voorbereidingsprocedure ingediende zienswijzen d.d. 3 september 2015. Ik verzoek u deze als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Ter verduidelijking en uitwerking van de ingediende zienswijzen breng ik nog het volgende tegen de verleende vergunning naar voren.

Als bijlage 1 is de in deze brief aangehaalde wet- en regelgeving opgenomen.

I. Doel van bewerking van afvalstoffen in de inrichting in strijd met de doelmatigheid van afvalbeheer

Hoofddoel van de inrichting waarvoor onderhavige inrichtingsvergunning is verleend, is- blijkens de aanvraag- het vervaardigen van een brandstofproduct van niet meer recycleerbare kunststofafval van de meest uiteenlopende herkomst. De afvalstoffen worden na binnenkomst gesorteerd en de hoofdafvalstroom - de kunststoffractie - wordt door pyrolyse in drie verschillende stromen verwerkt, namelijk het pyrolysegas, de brandstof en een zwaardere stroom, die in de aanvraag char wordt genoemd. Wat pyrolyse inhoudt, zal ik later in het stuk nog uitgebreider toelichten. Welk brandstofproduct exact zal worden gemaakt blijkt niet uit de aanvraag. Uit de stukken, die in door vergunninghoudster zijn ingediend in het kader van een verzoek aan de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu d.d. 26 augustus 2015 over de status van de gemaakte brandstof, wordt duidelijk, dat beoogd is een brandstof voor voer- en vaartuigen te maken. Dit is mij tevens bevestigd tijdens een bespreking op 25 november 2015 door verweerder. Deze intentie komt naar voren in het hoofdstuk 4.2.1 Stofeigenschappen, van de Milieurisicoanalyse van Brokke Van Gelerd van 9 december 2014, die door Bin 2 Barrel Amsterdam B.V., in het kader van de

vergunningaanvraag is ingediend.

Hierbij rijst de vraag of deze beoogde bewerking wel in overeenstemming is met de doelmatigheid van afvalbeheer. Meer specifiek omdat de bewerking in strijd is met internationale en Europese wet- en regelgeving voor het vervaardigen van brandstoffen voor voer- en vaartuigen, die zijn geïmplementeerd in Nederlandse AMvB's.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Besluit brandstoffen luchtverontreiniging

Het vervaardigen van brandstoffen voor voer- en vaartuigen is Europees geregeld in de richtlijnen 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG van de Raad, richtlijn 1999/32/EG betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG en richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (Pb EU L 140) over biobrandstoffen. Deze richtlijnen behelzen de implementatie van internationale verplichtingen met betrekking tot het maken van brandstoffen voor voer- en vaartuigen. De nadere specificaties voor brandstoffen voor de Europese Unie zijn te vinden op <http://www.euronorm.net/content/template.php?itemID=542>. Omdat de hierin opgenomen specificaties omvangrijk zijn en openbaar toegankelijk, zie ik ervan af deze bij deze brief te voegen. Deze specificaties zijn identiek aan de privaatrechtelijke ISO- of NEN-normen voor deze brandstoffen. Het Europese Hof van Justitie heeft in haar uitspraak in de zaak C 251/14 geoordeeld dat brandstoffen aan de specificaties zoals in de aangehaalde richtlijnen moet voldoen.

Uitgangspunt van de aangehaalde richtlijnen is dat brandstoffen voor voer- en vaartuigen zoals vanouds van ruwe aardolie door raffinage worden verkregen. In deze brandstoffen zijn -gezien de aard van ingangsgrondstof - alleen bepaalde stoffen aanwezig en voor deze zijn specificaties in de vorm van grenswaarden voor bepaalde stoffen opgenomen. Voor stoffen die niet voorkomen in ruwe aardolie zijn er dan ook logischerwijs geen grenswaarden opgenomen. In ruwe aardolie bevinden zich hoge concentraties van zwavel, zodat voor deze stof grenswaarden zijn opgenomen. Voorts is in de richtlijn over biobrandstoffen expliciet geregeld uit welke stoffen biobrandstoffen mogen worden geproduceerd. Tevens is expliciet geregeld hoeveel biobrandstof mag worden toegevoegd aan brandstoffen verkregen door raffinage van ruwe aardolie. Ook zijn in de specificaties expliciet alle toevoegingen, zoals bv loodvervangers, limitatief opgenomen.

De richtlijnen zijn in Nederland geïmplementeerd in oa het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging (hierna Bbl).

Ter implementatie van de aangehaalde richtlijnen in het Bbl zijn in Nederland verboden opgenomen. Wettelijke grondslag voor deze AMvB is oa ook artikel 9.2.2.1 Wet milieubeheer (hierna Wm). In artikel 1a, 1ste lid Wet op de economische delicten is het handelen in strijd met de verboden van artikelen 2.2, 2.6, en 3.2 van het Bbl strafbaar gesteld.

In onderhavig casus is beoogd brandstof voor voer- en vaartuigen van kunststoffen en niet van ruwe aardolie te maken. Kunststoffen zijn chemische verbindingen die door chemische processen worden geproduceerd. Kunststof is een organisch materiaal dat is opgebouwd uit zeer grote moleculen die ontstaan door synthese - een reactie waardoor er een nieuwe stof ontstaat - van grondstoffen. Deze grondstoffen kunnen ook aardoliën zijn, maar ook tal van

andere organische stoffen. Voorts kunnen er in grote hoeveelheid andere stoffen- waaronder ook gevaarlijke stoffen- aan kunststof toe worden gevoegd, waaronder chemicaliën die als weekmakers, stabilisatoren of brandvertragers dienen. Kunststof heeft dan ook geheel niets meer te maken met de uitgangsstof waarvan het is gemaakt.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Nu in de international en Europese wet- en regelgeving bepaald is, dat brandstoffen voor voer- en vaartuigen door raffinage uit ruwe aardolie en specifieke biobrandstoffen moet worden gemaakt en in artikelen 2.2, 2.6, en 3.2 van het Bbl verboden met betrekking tot het oa ook op de markt zetten van brandstoffen die niet aan deze eisen voldoen, zijn geformuleerd, en de overtredingen van deze verboden strafbaar is gesteld, maakt dat de vergunninghouder met het verhandelen van de "geproduceerde brandstof" als een brandstof voor voer- en vaartuigen in strijd met artikel 1a van de Wet op de economische delicten handelt.

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Besluit voorkoming verontreiniging door schepen

In artikel 5 van het voornoemde besluit wordt het gebod geformuleerd dat oa brandstoffen die een zeeschip gebruik,t aan de eisen, zoals deze zijn neergelegd in het Verdrag van Marpol, moeten voldoen. Blijkens Bijlage I van het verdrag van Marpol worden zeescheepsbrandstoffen verkregen uit raffinage van ruwe aardolie. Het in strijd handelen met dit gebod is in artikel 1a Wed strafbaar gesteld.

Dit maakt, dat ook het afzetten van de door de inrichting "geproduceerde" brandstof als scheepsbrandstof strafbaar is.

Conclusie

Geconcludeerd moet worden, dat de vergunningshouder een aanvraag heeft ingediend voor het bewerken van afvalstoffen tot brandstof voor voer- en vaartuigen. De afzet ervan is, op grond van Europees en nationaal recht, verboden en tevens strafbaar.

Het doel waarvoor de inrichting wordt opgericht moet bij de beoordeling van de aanvraag mee worden gewogen.

Als het een strafbare bedrijvigheid betreft moet de vergunning worden geweigerd, zelfs al zou de installatie voldoen aan de hiervoor geldende milieutechnische eisen - hetgeen niet het geval is, hierop zal ik onder II. nog uitgebreid ingaan. Reden hiervoor is de strijdigheid met de doelmatigheid van afvalbeheer, zoals is opgenomen in artikel 2.33, tweede lid onder d) juncto artikel 2.14Wabo. Als de beoogde bedrijvigheid resulteert in een strafbaar feit, kan er per definitie geen sprake zijn van doelmatigheid van afvalbeheer.

Dit maakt, dat de vergunning reeds om deze reden had moeten worden geweigerd.

II. Inhoudelijke beoordeling van de vergunning

Mocht uw college van oordeel zijn, dat de vergunning niet op de hierboven aangehaalde gronden had moeten worden geweigerd, breng ik met betrekking tot inhoud van de vergunning het volgende naar voren.

Verordening (EG) Nr. 850 betreffende persistente organische verontreinigende

stoffen en tot wijziging van Richtlijn 79/117/EEG (hierna PopVo)

In artikel 3 van deze rechtstreeks werkende verordening zijn verboden geformuleerd met het oog op de markt brengen van producten waarin persistente stoffen zijn verwerkt. Persistente stoffen in de zin van deze verordening zijn bijzonder gevaarlijke stoffen die niet in de natuur voorkomen, door de mens zijn geproduceerd en niet vanzelf afbreken.

In artikel 7 van dezelfde verordening is bepaald hoe met afvalstoffen moet worden omgegaan, die bepaalde persistente stoffen bevatten. Premisse is, dat geen producten die deze stoffen bevatten op de markt mogen worden gebracht en dat als deze in afvalstoffen worden aangetroffen, de persistente stof onomkeerbaar moet worden omgezet of moet worden vernietigd.

In de vergunning is bepaald, dat uitsluitend niet gevaarlijke afvalstoffen mogen worden ontvangen en worden verwerkt. Verweerder komt daarom blijkbaar niet aan de toets van deze rechtstreeks werkende verordening toe. Deze premisse is echter onjuist. Alleen al uit aard, herkomst, samenstelling en Euralcodes van de vergunde afvalstoffen maak ik op, dat in deze kunststoffen potentieel ook sporen van gevaarlijke stoffen kunnen worden aangetroffen. Als voorbeeld kunnen PBBs worden aangehaald, die in vorm van brandvertragers veelal in oudere kunststoffen zijn verwerkt. Van bepaalde stoffen is pas recentelijk de gevaarlijkheid voor het milieu en de volksgezondheid vast komen te staan. Deze werden nog tot die tijd in de kunststoffen toegepast. Door voortschrijdend inzicht zijn juist in de laatste jaren veelal de toepassing van persistente stoffen in nieuw vervaardigde kunststof verboden.

Met gevaarlijk in deze context bedoel ik niet gevaarlijk in de zin van Beschikking 2000/532/EG van de Commissie op basis van overeenkomstig artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad betreffende gevaarlijke afvalstoffen en zoals gedefinieerd in artikel 1.1 Wm. Dit zal ik later in deze brief nader toelichten.

Bedoeld wordt hiermee voornamelijk op niveau van sectorplannen van het Landelijk afvalbeheersplan (hierna LAP) en de Pop VO. Kunststoffen kunnen naargelang van de toepassing en de manier van productie de uit de meest uiteenlopende componenten bestaan.

De vergunning ziet naar aard, ouderdom, herkomst en samenstelling op verschillende soorten kunststoffen, waaronder ook uit landbouw, bouw- en sloop en shredderfracties van autosloop of welvaartsgoederen of ook fotografisch afval. Het is aannemelijk, dat in de hiervoor genoemde kunststofstromen nog oude kunststoffen worden aangetroffen waarin ook persistente stoffen van bijlage I of II of VI van de PoVo aanwezig zullen zijn. Als voorbeeld kunnen de shredderfracties afkomstig van het shredderen van welstandsgoederen dienen. Uit onderzoek verricht door de RIVM, rapportnummer 609021125/2014, komt het volgende naar voren:

Gebromeerde brandvertragers kunnen vrijkomen als deze onderdelen van afgedankte apparaten opnieuw worden gebruikt. Ze kunnen dan een risico vormen voor mens en milieu. Gebromeerde brandvertragers zijn vanwege hun stofeigenschappen slecht afbreekbaar (persistent), schadelijk, giftig, mogelijk kankerverwekkend en gevaarlijk voor het milieu.

Volgens de toepasselijke sectorplannen van het LAP is daarom de

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

minimumstandaard voor het verwerken van dit soort kunststoffen het verbranden in afvalverbrandingsinstallaties, die zijn uitgerust met emissiefilters.

De in de kunststoffen aanwezige persistente stoffen, zoals PVCs of gebromeerde brandvertragers, PBBs zullen door de pyrolyse-installatie niet geheel onomkeerbaar worden omgezet of vernietigd maar ook in de brandstoffractie terecht komen. Dat maakt dat de vergunning in strijd met artikelen 7 en 3 van de Pop VO is verleend.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Te verwerken niet gevaarlijke afvalstoffen

Blijkens de omschrijving van de aard en herkomst, ouderdom van de te ontvangen en te verwerken afvalstoffen, die zijn vergund, is er sprake van een zeer diverse stroom van "niet gevaarlijke" afvalstoffen die onder verschillende sectorplannen van het vigerende LAP vallen. Het LAP is een invulling van artikel 28 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen EG 2008/98, hierna KRA. Volgens artikel 10.14, eerste lid moet verweerder rekening houden met het LAP in het kader van vergunningverlening. Het LAP is te vinden op <http://www.lap2.nl/>. De afvalstoffen die vergunninghoudster wil ontvangen en verwerken vallen onder verschillende sectorplannen of hebben er raakvlak mee. Als bijlage 2 is een lijst met de toepasselijke sectorplannen en de daarbij horende minimumstandaarden gevoegd. Voorts zijn er die Euralcodes die tevens een relatie tot een Euralcode van een gevaarlijke afvalstof hebben opgenomen.

Op de te ontvangen afvalstoffen zijn in ieder geval de volgende sectorplannen van toepassing, 1 (Huishoudelijk restafval (inclusief grof)), 9 (Afval van onderhoud van openbare ruimten), 10 (Zwerfafval), 11 (Kunststof), 14 (Papier- of kunststofgeïsoleerde kabels en restanten daarvan), 27 (Shredderafval), 28 (Gemengd bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval), 33 (Dakafval), 34 (Teerhoudend asfalt), 41 (Verpakkingen algemeen), 43 (Verpakkingen van overige gevaarlijke stoffen), 51 (Wrakken van auto's en tweewielige motorvoertuigen), 71 (Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur), 79 (Ontwikkelaar en fixeer) en 80 (Vast fotografisch afval). Voor al deze sectorplannen gelden verschillende minimumstandaarden voor de bewerking van de desbetreffende afvalstof.

De sectorplannen van het LAP hebben niet alleen betrekking op gevaarlijke afvalstoffen, maar ook op niet gevaarlijke afvalstoffen. Of een afvalstof volgens de KRA als een gevaarlijk afvalstof moet worden beschouwd is afhankelijk van de indeling op de lijst vastgesteld bij Beschikking 2000/532/EG van de Commissie op basis van artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad betreffende gevaarlijke afvalstoffen. Dit heeft te maken met heel specifieke kenmerken of eigenschappen van de desbetreffende afvalstof, zoals explosief, corrosief enz. Dit maakt echter niet, dat niet gevaarlijke afvalstoffen niet ook gevaarlijk kunnen zijn als deze op een niet milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden verwerkt. Of daarvan sprake is afhankelijk van de aard, herkomst en samenstelling en uiteraard ook de toegepaste bewerking van de afvalstof.

Als voorbeeld kunnen de gehalogeneerde organische verbindingen die in kunststofafval aanwezig kunnen zijn, eveneens als de daarin toegepaste brandvertragers zware metalen dienen. Deze kunststoffen worden, voor dat ze in afvalstadium zijn geraakt, vaak als niet gevaarlijk beschouwd in de zin van de hierboven aangehaalde beschikking. Deze kunnen echter wel als afvalstof

niet op een milieuhygiënisch verantwoorde manier worden verwerkt leiden tot een aantasting van het milieu of de volksgezondheid. Verbranding in hiervoor niet geschikte installaties, zal in geval van de gehalogeneerde organische verbindingen dioxine vorming tot gevolg hebben. Ook zal een installatie zelf aangetast kunnen worden door de verbranding, bv door corrosie.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Dit vindt zijn neerslag in de minimumstandaarden die zijn geformuleerd voor de verschillende stromen van afvalstoffen. Bij de minimumstandaarden is gekeken hoe een afvalstof op een milieuhygiënisch verantwoorde manier minimaal dient te worden verwerkt. Minimum betekent dat de afvalstof ook op een gelijkwaardige of betere manier kan en mag worden verwerkt. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met de in de minimumstandaard opgenomen standaarden. Dit maakt echter niet dat elke andere vorm van nuttige toepassing gelijkwaardig of beter is.

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

In onderhavige casus wordt door verweerder geoordeeld, dat door het bewerken van de hoofdafvalstroom tot een brandstof voor voer- en vaartuigen, per definitie wordt voldaan aan de minimumstandaarden van het LAP. Want - zo lijkt de redenering- van de afvalstof wordt een product gemaakt. Daarbij wordt echter geheel niet ingegaan op de afzonderlijke minimumstandaarden van het vigerende LAP, laat staan dat ernaar is gekeken, of pyrolyse überhaupt de meest geschikte manier van verwerken van onderhavige afvalstof is.

Als ik de vergunde bewerking van de afvalstof in onderhavige casus conform het LAP toets, dan kom ik tot de conclusie dat deze bewerking moet worden gezien als een voorbereidende bewerkingshandeling om de afvalstof gereed te maken voor verbranding. Vaak is de minimumstandaard van de hierboven aangehaalde sectorplannen ook het toepassen als afvalbrandstof onder R1 van Bijlage II van de KRA in een daarvoor geschikte installatie. De nadruk ligt dan echter op het inzetten als verbranden voor energieopwekking als afvalbrandstof in een daarvoor geschikte installatie. Nu de hoofdstroom niet bij vergunninghoudster als brandstof wordt ingezet, is de bewerking derhalve de voorbereidende handeling van R12 van Bijlage II van de KRA ex artikel 1.1 WM en artikel 3, onder 15 KRA. De intentie van de vergunninghouder is de brandstof als voer- en vaartuigenbrandstof te verhandelen. Auto- en scheepsmotoren zijn echter geheel niet geschikt om gehalogeneerde organische verbindingen of de in de kunststof toegepaste brandvertragers milieuhygiënisch verantwoord te verbranden. Zij zijn immers geen afvalverwerkingsinstallaties. Ik beschouw deze vorm van bewerking niet als doelmatig.

Zoals ik al onder I. heb toegelicht, maakt de installatie een brandstof die niet mag worden afgezet als brandstof voor voer- en vaartuigen. Dit maakt dat de afzonderlijke afvalstoffen niet conform de in het LAP geformuleerde minimumstandaarden milieuhygiënisch verantwoord worden verwerkt.

Acceptatiecriteria EOX-gehalte en PVC

De vergunning voorziet in een innamenbeperking van 5.000 mg/kg gehalogeneerde organische verbindingen die ingezet worden in de pyrolyse-installatie. Voorts mag volgens de vergunning kunststof van PVC niet in de installatie worden verwerkt. PVC is hoog chloorhoudend en in deze kunststof worden zware metalen als stabilisatoren toegevoegd, zoals bv lood.

De vergunning zie op de acceptatie van kunststoffen van uiteenlopende

samenstelling die niet meer recyclebaar zijn, omdat ze bv aan elkaar kleven, verontreinigd zijn met andere stoffen. Het betreft derhalve geen mononstromen of fracties die makkelijk kunnen worden gesorteerd op soort. PVC mag niet worden ontvangen. Gezien de acceptatiecriteria van de kunststofstromen zal deze wel in de kunststoffracties die mogen worden ontvangen aanwezig zijn, bv in de shredderfracties of ook andere kunststofstromen. Hiermee heeft verweerder ook in de vergunning rekening gehouden. PVC moet voor de pyrolyse worden uitgesorteerd.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Ik het twijfels over de naleefbaarheid en daarmee handhaafbaarheid van dit voorschriften. Mij is niet duidelijk hoe dit voorschrift nageleefd zal of kan worden. Ik zal eerst ingaan op het EOX gehalte en de relatie tot het Besluit organisch-halogeengehalte van brandstoffen en vervolgens op de bepaling over het PVC.

EOX

Kunststoffen kunnen een hoog EOX-gehalte hebben. Met EOX-gehalte wordt conform artikel 1, onder c) van het Besluit organisch-halogeengehalte van brandstoffen (hierna BHOB) bedoeld, het gehalte aan organische halogeenvbindingen- gehalte, berekend als chloor. Organische halogeenvbindingen worden b.v. als vlamvertragers aan kunststof toegevoegd of zijn inherent aan bepaalde kunststofsoorten . Meer specifiek zijn het organische verbindingen die één of meerdere niet organische chloor-, fluor-, broom- of jodiumatomen bevatten. De vergunning voorziet voor de ingangsstroom voor de pyrolyse in een maximale EOX-gehalte van 5.000 mg/kg.

In artikel 2, derde lid van het BHOB is het verbod geformuleerd om organische halogeenvbindingen, of preparaten waarin het gehalte van 50/mg/kg EOX wordt overschreden, ten behoeve van de vervaardiging van brandstoffen aan te wenden. In het vierde lid is bepaald dat het is verboden organische halogeenvbindingen, of preparaten waarin het gehalte van 50 mg/kg EOX wordt overschreden als brandstof of ten behoeve van de vervaardiging van brandstoffen in te voeren in Nederland, te bewaren, voorhanden te hebben, ten verkoop aan te bieden, ten verkoop in voorraad te hebben, te verkopen of zich ervan te ontdoen door afgifte.

In de aanvraag en de vergunning wordt ervan uit gegaan, dat halogeenvbindingen in de pyrolyse dampen zullen zitten en dat deze via de gaswaster uit het pyrolysegas zullen worden gewassen. Daarnaast zijn emissienormen voor de inrichting voor oa dioxine opgenomen in de vergunning.

Dat *alle* gehalogeneerde organische verbindingen door het pyrolyseproces uit de brandstoffractie zal worden gehaald is echter onjuist. Dit heeft ook de maken met wat er tijdens de pyrolyse met de afvalstof gebeurd. Bij pyrolyse wordt, anders dan in geval van raffinage, de afvalstof zonder zuurstof verhit. In onderhavige zaak zal de het kunststofafval tot een temperatuur tussen 300 en 600 graden worden verhit. Omdat het een zuurstofloos proces is, verbranden de afvalstoffen niet. Deze worden vloeibaar gemaakt, waarbij de vluchtige chemische componenten tot gas of dampen worden omgezet. Afhankelijk van de vluchtigheid van de afzonderlijke stoffen zullen de organische halogeenvbindingen uiteindelijk in het pyrolysegas maar ook in de brandstof of de zware fractie (char) terecht komen.

Uit literatuuronderzoek van de TU Delft- Rapport 'Pyrolyse van kunststofafval',

(Pyrolyse van een kunststofmengsel van PP,PE,PS en PVC) van de TU-Delft, juni 1992. Rapportnr. FVO2938- blijkt dat PVCs waarschijnlijk voor een groot deel zullen worden afgebroken. Vamvertragers, PBBs, zullen in de brandstof en de Char terecht komen. Ander onderzoek dan literatuuronderzoek is mij niet bekend. In de aanvraag zelf wordt geen enkele onderbouwing gegeven dat de installatie in staat is de verbindingen geheel af te breken, dat is ook onaannemelijk.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Dat alle halogeenvbindingen tot op 50mg/kg zullen worden afgebroken, is gezien het EOX-gehalte van de ingangsstroom van 5000 mg/kg, niet aannemelijk. Als er nog 10% van de halogeenvbindingen in de brandstof verblijven, is er nog steeds sprake van een brandstof met een EOX-gehalte van 500 mg/kg. Ik acht het daarom technisch onmogelijk aan de eisen zoals in artikel 2, vierde lid van het BHOB te voldoen.

Overigens is het BHOB eind jaren 70 tot stand gekomen, omdat was gebleken, dat in brandstoffen voor voer- en vaartuigen gehalogeneerde organische verbindingen werden gemengd. Ik citeer uit de memorie van toelichting: *"Het Besluit organisch-halogeengehalte van brandstoffen (Stb. 1989, 58) is tot stand gekomen omdat het vermoeden bestond dat de binnenlandse markt voor brandstoffen verontreinigd zou worden met vloeibare brandstoffen, waaraan (al dan niet tijdens een productieproces) organische halogeenvbindingen waren toegevoegd.."*

Het BHOB vindt oa zijn wettelijke grondslag in artikel 9.2.2.1 Wm. Het handelen in strijd met de aangehaalde verbodsbepalingen van het BHOB is strafbaar gesteld in artikel 1a, 1ste lid Wet op de economische delicten.

Mocht de "brandstof" wel voldoen aan de eis van 50 mg/kg van de BHOB kan deze in Nederland worden afgezet als brandstof voor industriële installaties, die deze brandstof mogen ontvangen. Voor de afzet als industriële brandstof naar andere landen, geldt het BHOB niet en is het aan de autoriteiten van het land van ontvangst om te beoordelen of de brandstof een afvalstof is en met een kennisgeving op basis van de Verordening (EG) Nr. 1013/2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (hierna EVOA) moet worden overgebracht.

Het had op het pad van verweerder gelegen alvorens over te gaan tot vergunningverlening, op zijn minst wetenschappelijke bewijzen te vragen dat de installatie in staat is alle gehalogeneerde organische verbindingen, PBBs, PCBs uit de kunststof te halen en een deugdelijke brandstof te maken..

PVC

De vergunning gaat ervan uit dat de in de ingangsstromen aanwezige PVC uit de ingangsstroom voor de pyrolyseoven zal worden gesorteerd. Ik acht onaannemelijk. Uit onderzoek ter voorbereiding van het LAP is gebleken dat goed recycleerbare monostromen ontstaan als er vooral al aan de bron, daarmee bedoel ik te zeggen – bij de ontdoener- wordt gescheiden. Hoe heterogener het mengsel qua aard en samenstelling is dat in een sorteerinstallatie wordt verwerkt, hoe moeilijker het sorteerproces zal verlopen en hoe slechter de resultaten zullen zijn.

Zelfs al zou de sorteerinstallatie in staat zijn 90% van het PVC uit de ingangsstroom van de pyrolyse te halen gaat er nog een grote stroom PVC naar de pyrolyse-installatie. In het geval van PVC vormt de omzetting tijdens de pyrolyse

tot zoutzuur- dit gebeurt al in een vroeg stadium van de verhitting- een serieus probleem voor de installatie zelf. Deze zal grote schade aan de installatie veroorzaken. Voorts zullen de als stabilisatoren gebruikte zware metalen in de "Char"-fractie terecht komen.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Verweerder had vergunninghouder moeten vragen deze stellingen met betrekking tot het EOX-gehalte en het PVC aannemelijk te maken of zelf onderzoek moeten verrichten naar deze stellingen. Dit is niet is gebeurd. Het besluit is daarom op dit punt in strijd met artikelen 4:3, 4:5 en 3:3 Awb genomen.

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Char

Tijdens de pyrolyse ontstaat een zware fractie, in de aanvraag omschreven als "Char". Vergunninghoudster geeft aan, dat deze fractie kan worden ingezet als product bouwstof omdat de Char voldoet aan de criteria van het Bouwbesluit. Hierbij wordt niet duidelijk gemaakt welke bouwstof het betreft en aan welke criteria van het Bouwbesluit deze Char zal voldoen. Gezien de diverse ingangstromen van de pyrolyse-installatie had moeten worden onderzocht een worden aangetoond welke stoffen in deze fractie aanwezig zullen zijn. Hierbij had ook moeten worden gekeken naar PAK (polycyclische aromatische koolwaterstofverbindingen). PAKs zijn volgens de PopVo ook prioritaire stoffen, waarvoor artikel 6 van de PopVo geldt. Deze moeten uiteindelijk uit het milieu worden verwijderd. In het LAP en het Bouwbesluit zijn er dan ook grenswaarden voor de verwerking van PAK-houdende afvalstoffen opgenomen, o.a. in sectorplan 33 en 34. Ik haal deze specifieke sectorplannen aan, omdat de zware fractie mogelijk het meeste lijkt op teer- of bitumeuze afvalstoffen. De in deze afvalstroom aanwezige PAKs dienen, alvorens de teer of bitumen nuttig te mogen toepassen, te worden vernietigd. Of PAKs of ander gevaarlijke stoffen in de zware afval-fractie aanwezig zullen zijn is niet onderzocht en tevens is de afwezigheid eveneens als die van zware metalen is door vergunninghouder niet aannemelijk gemaakt. Dit had wel moeten gebeuren. Ook in dit verband is sprake van strijdigheid met artikelen 4:3, 4:5 en 3:3 Awb.

Vergunning voor onbepaalde tijd

De vergunning is verleend voor onbepaalde tijd. Gezien de hierboven geschetste onzekerheden met betrekking tot de werking van de installatie had het in de rede gelegen om een vergunning voor bepaalde tijd te verlenen gekoppeld aan een onderzoeksverplichting voor wat betreft de verwerkingsresultaten van de in de inrichting verwerkte afvalstromen.

Verordening (EG) Nr. 1907/2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (hierna REACH VO)

Als de vergunninghouder de brandstof als product wil verkopen, dient deze

brandstof zijn voorzien van een REACH-registratie ex artikel 7 REACH VO. Hierbij kan niet volgens artikel 2, zevende lid onder d) REACH VO worden aangesloten bij de REACH-registratie van de afzonderlijke kunststoffen die worden gepyryliseerd noch bij de REACH-registratie van de afzonderlijke voer- en vaartuigbrandstoffen gewonnen door raffinage van ruwe aardolie of biobrandstoffen. Het laatste heeft te maken met het feit, dat er geen sprake is van terugwinning van een geregistreerde brandstof. Uit de aanvraag blijkt niet, dat de brandstof kan of zal worden geregistreerd. Nu de aanvraag, zoals hiervoorafgaande is aangegeven niet specifiek en concreet is, zal een registratie gezien de eisen, die de REACH VO stelt aan de registratie van een stof niet mogelijke zijn.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Gezien het hierboven gesteld is de vergunning onterecht verleend.

Ik verzoek u derhalve het besluit van 9 oktober 2015 van verweerder te vernietigen

Hoogachtend,

DE INSPECTEUR-GENERAAL LEEFOMGEVING EN TRANSPORT,
namens deze

Bijlage 1: Toepasselijke wet- en regelgeving

Wet op de economische delicten

Artikel 1a

Economische delicten zijn eveneens:

de Wet milieubeheer, artikel 1.2, eerste lid, – voor zover aangeduid als strafbare feiten –, en de artikelen 1.3a, vierde lid, 2.5, 8.40, eerste lid, 9.2.1.2, 9.2.1.5, 9.2.2.1, 9.2.2.6, 9.2.2.6a, 9.3.1, 9.3.3, eerste lid, 9.3a.3, eerste lid, 10.1, 10.2, eerste lid, 10.37, eerste lid, 10.39, eerste lid, 10.45, eerste lid, onderdeel b, 10.47, eerste lid, 10.54, eerste lid, 10.54a, eerste en derde lid, 10.56, eerste en tweede lid, 10.57, 10.60, eerste, tweede, derde en vierde lid, 16.5, 16.13, 16.13 in verbinding met artikel 16.39h, 16.13a, 16.14, 16.19, 16.20c, tweede lid, 16.21, 16.21 in verbinding met artikel 16.39h, artikel 16.34, 17.1, 17.3, eerste lid, 17.4, eerste lid, 17.12, eerste lid, 17.13, eerste lid, 17.5b, 17.5c, tweede lid, en 17.5d in verbinding met 17.5b en 17.5c, tweede lid, 18.5, eerste lid, 18.6, eerste lid, en 17.19, vijfde lid, en 18.18;

de Wet voorkoming verontreiniging door schepen, de artikelen 5, eerste lid, 12, eerste lid, tweede lid, onderdelen a en b, vierde, zesde, zevende en achtste lid, 12b, eerste lid, 12c, eerste en tweede lid, 12e, eerste lid, 13, 13a, eerste, tweede, derde en vierde lid, 23, eerste, tweede en vierde lid, 35, derde lid, 35a, derde lid en 36a, eerste lid;

Besluit brandstoffen luchtverontreiniging

Artikel 1.1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

benzine: benzine als bedoeld in artikel 2, onderdeel 1, van richtlijn 98/70/EG;

biobrandstoffen: biobrandstoffen als bedoeld in artikel 2, onderdeel i, van richtlijn nr. 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging van en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (Pb EU L 140);

dieselolie voor de scheepvaart: dieselolie voor de scheepvaart als bedoeld in artikel 2, onderdeel 3a, van richtlijn 1999/32/EG;

gasolie voor mobiele machines: gasolie voor niet voor de weg bestemde mobiele machines (met inbegrip van binnenschepen), landbouwtrekkers en bosbouwmachines, en pleziervaartuigen, als bedoeld in artikel 2, onderdeel 3, van richtlijn 98/70/EG;

gasolie voor de scheepvaart: gasolie voor de scheepvaart als bedoeld in artikel 2, onderdeel 3b, van richtlijn 1999/32/EG;

scheepsbrandstof: scheepsbrandstof als bedoeld in artikel 2, onderdeel 3, van

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

richtlijn 1999/32/EG;

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Artikel 2.2

1. Het is verboden brandstof ten verkoop aan te bieden, te verkopen of af te leveren, die meer dan 6 mg mangaan van het metaalhoudende additief methylcyclopentadien-mangaan-tricarbonyl (MMT) per liter bevat.
2. Met ingang van 1 januari 2014 is het verboden brandstof ten verkoop aan te bieden, te verkopen of af te leveren, die meer dan 2 mg mangaan van het metaalhoudende additief methylcyclopentadien-mangaan-tricarbonyl (MMT) per liter bevat.
3. Of brandstof voldoet aan het bepaalde in het eerste of tweede lid wordt vastgesteld overeenkomstig een bij ministeriële regeling voorgeschreven testmethode.

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Artikel 2.3

1. Benzine die ten behoeve van het wegverkeer ten verkoop aangeboden, verkocht of afgeleverd wordt, voldoet aan de milieutechnische specificaties van bijlage I bij richtlijn 98/70/EG.
2. Of benzine voldoet aan het bepaalde in het eerste lid wordt vastgesteld overeenkomstig een bij ministeriële regeling voorgeschreven testmethode.

Artikel 2.5

1. Diesel die ten behoeve van het wegverkeer ten verkoop aangeboden, verkocht of afgeleverd wordt, voldoet aan de milieutechnische specificaties van bijlage II bij richtlijn 98/70/EG.
2. Of diesel voldoet aan het bepaalde in het eerste lid wordt vastgesteld overeenkomstig een bij ministeriële regeling voorgeschreven testmethode.

Artikel 2.6

1. Het is verboden gasolie voor mobiele machines met een zwavelgehalte van meer dan 10 mg/kg ten verkoop aan te bieden, te verkopen of af te leveren.
2. Het is verboden andere vloeibare brandstoffen met een zwavelgehalte van meer dan 10 mg/kg te gebruiken op binnenschepen en pleziervaartuigen.
3. Het zwavelgehalte van gasolie voor mobiele machines wordt vastgesteld overeenkomstig een bij ministeriële regeling voorgeschreven testmethode.

Artikel 3.2

1. Het is verboden in te voeren, ten verkoop aan te bieden, te verkopen of af te leveren:
 - a. gasolie voor de scheepvaart met een zwavelgehalte van meer dan 0,1%, of
 - b. dieselolie voor de scheepvaart met een zwavelgehalte van meer dan 1,5%.

2. Het is voor binnenschepen die zich op zee bevinden verboden om scheepsbrandstoffen te gebruiken met een zwavelgehalte:
- tot 31 december 2014 van meer dan 1 massaprocent;
 - vanaf 1 januari 2015 van meer dan 0,1 massaprocent.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

RICHTLIJN 98/70/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 13 oktober 1998
betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van
Richtlijn 93/12/EEG van de Raad

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „benzine“: iedere vluchtige minerale olie voor verbrandingsmotoren met elektrische ontsteking voor de aandrijving van voertuigen die onder de GN-codes 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 of 2710 11 59 (2) valt;
- „dieselbrandstof“: gasolie die onder GN-code 2710 19 41 (2) valt en gebruikt wordt voor de aandrijving van voertuigen als bedoeld in Richtlijn 70/220/EEG en Richtlijn 88/77/EEG;
- „biobrandstoffen“: dezelfde betekenis als in Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (5) ;
- „biobrandstoffen met een laag risico op indirecte veranderingen in het landgebruik“: biobrandstoffen waarvan de grondstoffen zijn geproduceerd in het kader van regelingen die de verplaatsing van productie voor andere doeleinden dan het maken van biobrandstoffen beperken, en die zijn geproduceerd overeenkomstig de duurzaamheidscriteria voor biobrandstoffen vermeld in artikel 7 ter;

RICHTLIJN 1999/32/EG VAN DE RAAD
van 26 april 1999
betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare
brandstoffen en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG

2. gasolie:

- een uit aardolie verkregen vloeibare brandstof, met uitzondering van scheepsbrandstof, van GN-code 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 of 2710 20 19, of
- een uit aardolie verkregen vloeibare brandstof, met uitzondering van scheepsbrandstof, waarvan minder dan 65 volumepercent (met inbegrip van verliezen) bij 250 °C overdestilleert, en waarvan ten minste 85 volumepercent (met inbegrip van verliezen) bij 350 °C overdestilleert, gemeten met de ASTM-methode D86.

Dieselbrandstoffen als omschreven in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof (1) zijn niet onder deze definitie begrepen. Brandstoffen die worden gebruikt in niet voor de weg bestemde mobiele machines en landbouwtrekkers vallen eveneens buiten deze definitie;

3. scheepsbrandstof: een uit aardolie verkregen vloeibare brandstof die bestemd is voor gebruik, of gebruikt wordt, aan boord van een schip, met inbegrip van de in ISO 8217 gedefinieerde stoffen. Deze omvat uit aardolie verkregen vloeibare brandstof die gebruikt wordt aan boord van binnenschepen of pleziervaartuigen,

zoals omschreven in Richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1997 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines (2) en Richtlijn 94/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 1994 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten met betrekking tot pleziervaartuigen (3), indien deze vaartuigen zich op zee bevinden;

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

3a. dieselolie voor de scheepvaart: een scheepsbrandstof als bepaald voor DMB in tabel I van ISO 8217, met uitzondering van de verwijzing naar het zwavelgehalte;
3b. gasolie voor de scheepvaart: een scheepsbrandstof als bepaald voor DMX, DMA en DMZ in tabel I van ISO 8217, met uitzondering van de verwijzing naar het zwavelgehalte;

Besluit voorkoming verontreiniging door schepen

Artikel 5. Eisen aan schepen op grond van het MARPOL-verdrag

1. Elk schip voldoet aan de op dat schip van toepassing zijnde eisen van Bijlage I van het Verdrag.
2. Een schip bestemd of gebruikt voor het vervoer van schadelijke vloeistoffen in bulk, voldoet aan de op dat schip van toepassing zijnde eisen van Bijlage II van het Verdrag.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de in dat lid bedoelde schepen:
 - a. waarvoor een certificaat als bedoeld in artikel 12, tweede lid, benodigd is, of
 - b. die geen reizen maken naar havens buitengaats binnen de rechtsmacht van andere partijen bij het Verdrag.

Besluit organisch-halogeengehalte van brandstoffen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. brandstoffen: stoffen of preparaten, dienende voor verbranding;
- b. gehalte aan polychloorbifenylen: gehalte aan de afzonderlijke polychloorbifenylicongeneren 28, 52, 101, 118, 138, 153 of 180;
- c. gehalte aan organische halogeenvbindingen: gehalte aan organische halogeenvbindingen, berekend als chloor.

Artikel 2

1. Het is verboden brandstoffen toe te passen

a. met een gehalte aan polychloorbifenylen van meer dan 0,5 mg/kg per congeneer, of

b. met een gehalte aan organische halogeenvverbindingen van meer dan 50 mg/kg.

2. In afwijking van het eerste lid, onder b, mogen vliegtuigbenzines worden toegepast met een gehalte aan organische halogeenvverbindingen van meer dan 50 mg/kg, maar niet meer dan 500 mg/kg.

3. Het is verboden organische halogeenvverbindingen, of preparaten waarin een van de in het eerste of tweede lid genoemde gehalten wordt overschreden, ten behoeve van de vervaardiging van brandstoffen aan te wenden. Onder het ten behoeve van de vervaardiging van brandstoffen aanwenden van de bedoelde stoffen of preparaten wordt mede begrepen het mengen van deze stoffen of preparaten in brandstoffen.

4. Het is voorts verboden organische halogeenvverbindingen, of preparaten waarin een van de in het eerste of tweede lid genoemde gehalten wordt overschreden, als brandstof of ten behoeve van de vervaardiging van brandstoffen in te voeren in Nederland, te bewaren, voorhanden te hebben, ten verkoop aan te bieden, ten verkoop in voorraad te hebben, te verkopen of zich ervan te ontdoen door afgifte.

Artikel 3

1. De in artikel 2 gestelde verboden gelden niet voor zover het betreft:

a. de toepassing, het bewaren of het voorhanden hebben in of het zich ontdoen door afgifte vanuit particuliere huishoudens;

b. het invoeren, voorhanden hebben of bewaren van organische halogeenvverbindingen of preparaten welke direct na invoer in Nederland zijn of worden opgeslagen in een inrichting voor douane-opslag of een douane-entrepot en waarvan uit begeleidende documenten blijkt dat zij zonder enigerlei vorm van bewerking zullen worden doorgevoerd naar een bestemming buiten Nederland, en waarvan tevens aangetoond wordt dat zij tijdens het vervoer naar die bestemming niet als brandstof ingezet zullen worden;

c. preparaten op basis van tetraethyllood of tetramethyllood, bestemd voor de aanwending als anti-klop middel en als zodanig aanwezig in lichte olie als bedoeld in de Wet op de accijns van minerale oliën (Stb. 1964, 207);

d. brandstoffen, aanwezig in de brandstoffentank van een vaartuig, voertuig of luchtvaartuig dat binnen Nederlands grondgebied wordt gebracht.

2. De in artikel 2 gestelde verboden gelden voorts niet voor zover:

a. de in artikel 2 genoemde handelingen worden verricht in overeenstemming met een vergunning of ontheffing, verleend krachtens de artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de artikelen 10.54 juncto 10.63, tweede lid, van de Wet milieubeheer of artikel 3, eerste lid, van de Wet verontreiniging zee water, waarbij uitdrukkelijk de bevoegdheid is verleend handelingen te verrichten ten aanzien van gevaarlijke afvalstoffen, waarin zich

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

polychloorbifenylen of andere organische halogeenverbindingen bevinden;

b. het betreft het zich ontdoen door afgifte aan of het bewaren of voorhanden hebben met het oog op het zich ontdoen door afgifte aan een persoon als bedoeld onder a. Dit moet blijken uit een schriftelijke overeenkomst met deze persoon;

c. het betreft het zich ontdoen door afgifte aan of het bewaren of voorhanden hebben met het oog op het zich ontdoen door afgifte aan een in een ander land dan Nederland gevestigd persoon, met wie schriftelijk is overeengekomen dat deze de organische halogeenverbindingen of preparaten daarheen brengt;

d. het betreft invoer en met een persoon als bedoeld onder a schriftelijk is overeengekomen dat deze de organische halogeenverbindingen of preparaten in ontvangst zal nemen.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Wet milieubeheer

Artikel 1.1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

gevaarlijke afvalstof: afvalstof die een of meer van de in bijlage III bij de kaderrichtlijn afvalstoffen genoemde gevaarlijke eigenschappen bezit;

inrichting: elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht;

nuttige toepassing: elke handeling met als voornaamste resultaat dat afvalstoffen een nuttig doel dienen door hetzij in de betrokken installatie, hetzij in de ruimere economie, andere materialen te vervangen die anders voor een specifieke functie zouden zijn gebruikt, of waardoor de afvalstof voor die functie wordt klaargemaakt, tot welke handelingen in ieder geval behoren de handelingen die zijn genoemd in bijlage II bij de kaderrichtlijn afvalstoffen;

Artikel 9.2.2.1

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, indien een redelijk vermoeden is gerezen dat door handelingen met stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen ongewenste effecten voor de gezondheid van de mens of voor het milieu zullen ontstaan, regels worden gesteld met betrekking tot het vervaardigen, in Nederland invoeren, toepassen, bewerken, verwerken, voorhanden hebben, aan een ander ter beschikking stellen, vervoeren, uitvoeren en zich ontdoen van deze stoffen, mengsels of organismen.

2. Hiertoe kunnen behoren regels, inhoudende:

a. een verbod een of meer van de in het eerste lid genoemde handelingen te verrichten met betrekking tot bij de maatregel aangewezen stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen;

b. een verbod een zodanige handeling te verrichten op een bij de maatregel aangegeven wijze, voor daarbij aangegeven doeleinden, op daarbij aangegeven

plaatsen of onder daarbij aangegeven omstandigheden;

c. een verbod een handeling als onder a of b bedoeld te verrichten zonder daartoe verleende vergunning;

d. een verbod een zodanige handeling te verrichten indien met betrekking tot de stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen niet aan bij de maatregel gestelde eisen wordt voldaan;

e. een verbod een zodanige handeling te verrichten indien bij degene die die handeling verricht, niet de bij de maatregel aangegeven deskundigheid aanwezig is;

f. een verbod een zodanige handeling te verrichten met betrekking tot producten, indien deze daarbij aangewezen stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen bevatten, of indien deze zodanige stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen bevatten in grotere dan daarbij aangegeven hoeveelheden;

g. een verbod bij de maatregel aangewezen stoffen of mengsels toe te passen in producten die niet behoren tot een type dat bij een keuring, verricht aan de hand van de bij de maatregel daartoe vastgestelde regels, is goedgekeurd;

h. een verbod bij de maatregel aangewezen stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen ter beschikking te stellen aan een daarbij aangewezen categorie van personen;

i. een verplichting een of meer van de in het eerste lid genoemde handelingen met betrekking tot bij de maatregel aangewezen stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen of daarbij aangewezen categorieën van producten waarin die stoffen, mengsels of organismen voorkomen, of een voornemen tot het verrichten van die handelingen, te melden op een daarbij aangegeven wijze aan een daarbij aangewezen bestuursorgaan onder overlegging van daarbij aangegeven gegevens;

j. een verplichting met betrekking tot zodanige handelingen volgens bij de maatregel gestelde regels controleonderzoeken te verrichten en de resultaten van die onderzoeken op de bij de maatregel aangegeven wijze aan Onze Minister over te leggen;

k. een verplichting bij de maatregel aangewezen stoffen, mengsels of daarbij aangewezen categorieën van producten waarin die stoffen of mengsels voorkomen, na toepassing terug te zenden aan degene die de stoffen, mengsels of producten ter beschikking heeft gesteld;

l. een verplichting bij de maatregel aangewezen stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen of daarbij aangewezen categorieën van producten waarin die stoffen, mengsels of organismen voorkomen, af te geven aan daarbij aangewezen personen of instellingen;

m. een verplichting voor degenen die bij de maatregel aangewezen stoffen, mengsels of genetisch gemodificeerde organismen of daarbij aangewezen

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

categorieën van producten waarin die stoffen, mengsels of organismen voorkomen, vervaardigen, in Nederland invoeren of aan een ander ter beschikking stellen, voor daarbij aangewezen personen of instellingen die krachtens hoofdstuk 10 bevoegd zijn tot of vergunning hebben voor het nuttig toepassen of verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen, dan wel voor bij de maatregel aangewezen bestuursorganen, om die stoffen, mengsels, organismen of producten in te zamelen.

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

3. Onze Minister kan omtrent in een maatregel krachtens het eerste lid geregelde onderwerpen nadere regels stellen.

Artikel 10.14

1. Ieder bestuursorgaan houdt rekening met het geldende afvalbeheerplan bij het uitoefenen van een bevoegdheid krachtens deze wet, voor zover de bevoegdheid wordt uitgeoefend met betrekking tot afvalstoffen.

2. Voor zover het afvalbeheerplan niet voorziet in het onderwerp met betrekking waartoe de bevoegdheid wordt uitgeoefend, houdt het bestuursorgaan rekening met de voorkeursvolgorde, aangegeven in artikel 10.4, en de criteria, genoemd in artikel 10.5, eerste lid.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing bij het uitoefenen van een bevoegdheid krachtens de EG-verordening overbrenging van afvalstoffen.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Artikel 2.1

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:

e.

1°. het oprichten,

2°. het veranderen of veranderen van de werking of

3°. het in werking hebben

§ 2.6 Wijziging en intrekking van de omgevingsvergunning

Artikel 2.33

2. Het bevoegd gezag kan de omgevingsvergunning geheel of gedeeltelijk intrekken, voor zover

d. deze betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, indien:

1°. dit in het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen nodig is;

VERORDENING (EG) Nr. 850/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 29 april 2004 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen en tot wijziging van Richtlijn 79/117/EEG

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Artikel 3

Regulering van de productie, het op de markt brengen en het gebruik

1. De productie, het op de markt brengen en het gebruik van in bijlage I opgenomen stoffen als zodanig, in preparaten of als bestanddeel van artikelen worden verboden.
2. De productie, het op de markt brengen en het gebruik van in bijlage II opgenomen stoffen als zodanig, in preparaten of als bestanddeel van artikelen worden overeenkomstig de in die bijlage vermelde voorwaarden beperkt.
3. De lidstaten en de Commissie houden, binnen de beoordelings- en vergunningsregelingen voor bestaande en nieuwe chemische stoffen en bestrijdingsmiddelen krachtens de van toepassing zijnde communautaire wetgeving, rekening met de criteria in punt 1 van bijlage D van het verdrag en nemen passende maatregelen om controle uit te oefenen op bestaande chemische stoffen en bestrijdingsmiddelen en om de productie, het op de markt brengen en het gebruik van nieuwe chemische stoffen en bestrijdingsmiddelen die kenmerken vertonen van persistente organische verontreinigende stoffen, te voorkomen.

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

Artikel 7

Afvalbeheer

1. Producenten en houders van afval verrichten alle redelijke inspanningen om, waar mogelijk, verontreiniging van dit afval met in bijlage IV vermelde stoffen te voorkomen.
2. Onverminderd Richtlijn 96/59/EG (2) wordt afval dat geheel of gedeeltelijk uit een in bijlage IV vermelde stof bestaat of daarmee verontreinigd is, zo spoedig mogelijk en in overeenstemming met bijlage V, deel I, zodanig verwijderd of nuttig toegepast dat ervoor wordt gezorgd dat de persistente organische verontreinigende stoffen daarin worden vernietigd of onomkeerbaar worden omgezet, zodat het resterende afval en de vrijkomende stoffen geen kenmerken van persistente organische verontreinigende stoffen vertonen.
Bij de uitvoering van een dergelijke verwijdering of nuttige toepassing kan elke in bijlage IV vermelde stof uit het afval worden geïsoleerd mits deze stof vervolgens in overeenstemming met de vorige alinea wordt verwijderd. ▼C1 2004R0850 — NL — 18.06.2015 — 006.001 — 10 (1) Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003. (2) Richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) (PB L 243 van 24.9.1996, blz. 31).
3. Handelingen van verwijdering of nuttige toepassing die kunnen leiden tot nuttige toepassing, recycling, terugwinning of hergebruik van in bijlage IV vermelde stoffen, worden verboden.
4. In afwijking van lid 2 kan afval dat: ▼M4
 - a) een in bijlage IV vermelde stof bevat of daarmee verontreinigd is, op een andere manier in overeenstemming met de toepasselijke communautaire regelgeving worden verwijderd of nuttig worden toegepast, mits het gehalte van de vermelde stoffen in het afval onder de in bijlage IV vast te leggen concentratiegrenswaarden ligt. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze verordening beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 17, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing. Voordat deze

concentratiegrenswaarden zijn vastgesteld volgens de hierboven genoemde procedure kan de bevoegde instantie van een lidstaat krachtens dit punt concentratiegrenswaarden of specifieke technische eisen met betrekking tot verwijdering of nuttige toepassing van afval vaststellen en toepassen. ▼C1 b) een lidstaat of de bevoegde instantie van een lidstaat kan in uitzonderlijke gevallen toestaan dat in bijlage V, deel 2, vermeld afval dat een in bijlage IV vermelde stof bevat of daarmee verontreinigd is tot in bijlage V, deel 2, vast te leggen concentratiegrenswaarden volgens een in bijlage V, deel 2, vermelde methode wordt beheerd, wanneer:

i) de betrokken houder op voor de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat bevredigende wijze heeft aangetoond dat zuivering van het afval van de in bijlage IV vermelde stoffen niet haalbaar is, vernietiging of onomkeerbare omzetting van de persistente organische verontreinigende stoffen in overeenstemming met de beste milieutechnische praktijken of de beste beschikbare technieken niet de uit milieu-oogpunt wenselijke optie is, en de bevoegde instantie vervolgens heeft ingestemd met de alternatieve handeling;

ii) deze handeling in overeenstemming is met de van toepassing zijnde Gemeenschapswetgeving en de voorwaarden die zijn vastgelegd in de van toepassing zijnde aanvullende maatregelen zoals bedoeld in lid 6; en

iii) de betrokken lidstaat de andere lidstaten en de Commissie op de hoogte heeft gesteld van zijn instemming met en de rechtvaardiging voor toepassing van de alternatieve handeling.

5. Met het oog op de toepassing van lid 4, onder b) worden de concentratiegrenswaarden in bijlage V, deel 2, vastgesteld door de Commissie. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze verordening beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 17, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

Zolang deze concentratiegrenswaarden niet zijn vastgesteld:

a) kan de bevoegde instantie concentratiegrenswaarden of specifieke technische vereisten vaststellen of toepassen met betrekking tot afval dat overeenkomstig lid 4, onder b) wordt behandeld;

b) verschaffen de betrokken houders, in gevallen waarin afval overeenkomstig lid 4, onder b), wordt behandeld, de bevoegde instantie informatie over het gehalte van persistente organische verontreinigende stoffen in het afval.

6. De Commissie kan, in voorkomende gevallen en met inachtneming van technische ontwikkelingen en relevante internationale richtlijnen en besluiten en eventuele vergunningen verleend door een lidstaat of de door die lidstaat overeenkomstig lid 4 en bijlage V aangewezen instantie, aanvullende maatregelen vaststellen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van dit artikel. De Commissie stelt een formaat vast voor de indiening van de informatie door lidstaten overeenkomstig lid 4, onder b), iii). Dergelijke maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 17, lid 2 vastgestelde procedure.

7. Vóór 31 december 2009 herziet de Commissie de in lid 4 bedoelde afwijkingen in het licht van internationale en technische ontwikkelingen, met name met betrekking tot de vraag wat vanuit milieuoogpunt de voorkeur verdient.

RICHTLIJN 2008/98/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 19 november 2008
betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen

Artikel 3

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

15. „nuttige toepassing“: elke handeling met als voornaamste resultaat dat afvalstoffen een nuttig doel dienen door hetzij in de betrokken installatie, hetzij in de ruimere economie andere materialen te vervangen die anders voor een specifieke functie zouden zijn gebruikt, of waardoor de afvalstof voor die functie wordt klaargemaakt. Bijlage II bevat een niet-limitatieve lijst van nuttige toepassingen;

ILT
Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk
R-4-15-0101.001

R 12 Uitwisseling van afvalstoffen voor een van de onder R 1 tot en met R 11 genoemde handelingen (*)

(*) Indien er geen andere passende R-code voorhanden is, kan dit voorbereidende handelingen voorafgaand aan nuttige toepassing omvatten inclusief voorbehandeling, zoals demonteren, sorteren, verbrijzelen, verdichten, pelletiseren, drogen, versnipperen, conditioneren, herverpakken, scheiden of mengen voorafgaand aan een van de onder R 1 tot en met R 11 genoemde handelingen.

Artikel 28

Afvalbeheerplannen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde instanties overeenkomstig de artikelen 1, 4, 13 en 16, één of meer afvalbeheerplannen vaststellen.

Die plannen bestrijken, afzonderlijk of gezamenlijk, het hele geografische grondgebied van de betrokken lidstaat.

2. De afvalbeheerplannen bevatten een analyse van de bestaande situatie inzake afvalbeheer in het betrokken geografisch gebied, alsmede de maatregelen die moeten worden genomen om voorbereiding voor hergebruik, recycling, andere vormen van nuttige toepassing en verwijdering van afvalstoffen milieuvriendelijker te maken en een evaluatie van de wijze hoe het plan de uitvoering van de doelstellingen en de bepalingen van de richtlijn zal ondersteunen.

3. De afvalbeheerplannen bevatten ten minste de volgende elementen, al naar gelang en gelet op het geografische niveau en de geografische dekking van het planningsgebied:

a) soort, hoeveelheid en bron van de binnen het grondgebied geproduceerde afvalstoffen, van de afvalstoffen die naar verwachting vanuit of naar het nationaal grondgebied zullen worden overgebracht, en een evaluatie van de ontwikkeling van de afvalstromen in de toekomst;

b) bestaande regelingen voor afvalinzameling en grote verwijderingsinstallaties en installaties voor nuttige toepassing inclusief speciale regelingen voor afvaloliën, gevaarlijke afvalstoffen of afvalstromen waarvoor specifieke communautaire wetgeving bestaat;

c) een beoordeling van de behoefte aan nieuwe inzamelingsregelingen, sluiting van bestaande afvalinstallaties, extra afvalinstallatie-infrastructuur overeenkomstig artikel 16 en, indien nodig, de daarmee samenhangende investeringen;

d) voldoende informatie over locatiecriteria voor de keuze van locaties en capaciteit van toekomstige verwijderingsinstallaties of belangrijke installaties voor nuttige toepassing, indien nodig; e) algemeen afvalbeheerbeleid, inclusief geplande afvalbeheertechnologieën en -methoden of beleid voor afval dat specifieke beheersproblemen oplevert.

4. De afvalbeheerplannen kunnen de volgende elementen bevatten, gelet op het geografische niveau en de geografische dekking van het planningsgebied:

a) organisatorische aspecten in verband met afvalbeheer, zoals een beschrijving van de verdeling van verantwoordelijkheden tussen publieke en private actoren

die het afvalbeheer uitvoeren;

b) een evaluatie van het nut en de geschiktheid van economische en andersoortige instrumenten voor het aanpakken van diverse afvalproblemen, rekening houdend met de noodzaak om de goede werking van de interne markt in stand te houden;

c) gebruik van bewustmakingscampagnes en verstrekking van informatie ten behoeve van het brede publiek of specifieke categorieën consumenten;

d) historisch verontreinigde afvalverwijderingslocaties en de maatregelen om deze te saneren.

5. De afvalbeheerplannen dienen in overeenstemming te zijn met de eisen inzake afvalbeheerplanning van artikel 14 van Richtlijn 94/62/EG en de in artikel 5 van Richtlijn 1999/31/EG bedoelde strategie voor de implementatie van de vermindering van de naar stortplaatsen overgebrachte biologisch afbreekbare afvalstoffen.

Verordening (EG) Nr. 1907/2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie

Artikel 2

Toepassing

7. Vrijgesteld van de titels II, V en VI zijn:

d) stoffen, als zodanig, in ►M3 mengsels ◀ of in voorwerpen, die zijn geregistreerd overeenkomstig titel II en die in de Gemeenschap worden teruggewonnen indien:

i) de stof die resulteert uit het terugwinningsproces dezelfde is als de stof die is geregistreerd overeenkomstig titel II; en

ii) bij de inrichting die de terugwinning verricht, de krachtens de artikelen 31 en 32 vereiste informatie over de overeenkomstig titel II geregistreerde stof beschikbaar is.

Artikel 7

Registratie en mededeling van stoffen in voorwerpen

1. De producent of importeur van voorwerpen dient voor elke in die voorwerpen opgenomen stof een registratie bij het Agentschap in indien aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de stof is in hoeveelheden van in totaal meer dan 1 ton per jaar per producent of importeur in die voorwerpen aanwezig;

b) de stof is bedoeld om bij normale of redelijkerwijs te voorziene gebruiksomstandigheden vrij te komen.

ILT

Inspectie Leefomgeving en
Transport
Juridische Zaken

Ons kenmerk

R-4-15-0101.001

Bijlage 2 horende bij het beroep tegen de Wabo-vergunning Bin2barrel

07 05 13* vaste afvalstoffen die gevaarlijke stoffen bevatten

07 05 14 niet onder 07 05 13 vallende vaste afvalstoffen

15 02 02* absorptie, poetsdoeken, filtermateriaal (met inbegrip van niet elders genoemde oliefilters), en beschermende kleding die met gevaarlijke stoffen zijn verontreinigd

15 02 03 niet onder 15 02 02 vallende absorptie, poetsdoeken, filtermateriaal, en beschermende kleding

17 03 01* bitumineuze mengsels die koolteer bevatten

17 03 02 niet onder 17 03 01 vallende bitumineuze mengsels

17 06 03* overig isolatiemateriaal dat uit gevaarlijke stoffen bestaat of dergelijke stoffen bevat

17 06 04 niet onder 17 06 01 en 17 06 03 vallend isolatiemateriaal

17 09 03* overig bouw- en sloopafval (met inbegrip van gemengd afval) dat gevaarlijke stoffen bevat

17 09 04 niet onder 17 09 01, 17 09 02 en 17 09 03 vallend gemengd bouw- en sloopafval

19 02 03 voorgemengd afval dat uitsluitend bestaat uit ongevaarlijke afvalstoffen

19 02 04* voorgemengd afval dat ten minste één gevaarlijke afvalstof bevat

19 12 10 brandbaar afval (RDF)

19 12 11* overig afval (met inbegrip van mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking dat gevaarlijke stoffen bevat

20 03 01 gemengd stedelijk afval

Lijst A (bijlage II bij het Verdrag van Bazel) (1)

Y46 huishoudelijk afval (2)

Y47 residuen afkomstig van de verbranding van huishoudelijk afval

Sectorplan 1 Huishoudelijk restafval (inclusief grof)

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval is verbranden als vorm van verwijdering.

Sorteren, nascheiden en andere bewerkingen gebaseerd op nuttige toepassing van (een deel van) het huishoudelijk afval niet zijnde grof huishoudelijk afval zijn alleen toegestaan wanneer er geen deelstromen of residuen worden gestort. Voor de verwerking van de gevormde deelfracties wordt verwezen naar de daarvoor geldende minimumstandaarden.

Voor de verwerking van grof huishoudelijk restafval worden in dit sectorplan drie categorieën onderscheiden met de volgende minimumstandaarden:

(a) De minimumstandaard voor grof huishoudelijk restafval (de container 'overig' of 'rest' op de milieustraat) dat is ontstaan op een milieustraat die voldoet aan art. 3.115, lid 2 t/m lid 5 van de Activiteitenregeling is verbranden als vorm van verwijdering.

(b) Voor milieustraten die op basis van art. 3.115, lid 6 en lid 7 van de Activiteitenregeling toestemming hebben om enkele van de in de Activiteitenregeling genoemde stromen samen in één opslagvoorziening te bergen is de minimumstandaard

b1 voor grof huishoudelijk restafval (de container 'overig' of 'rest' op de milieustraat) verbranden als vorm van verwijdering.

b2 voor de mengstromen die op basis van art. 3.115, lid 6 en lid 7 samen in één opslagvoorziening mogen worden geborgen sorteren of anderszins bewerken. Het oogmerk van deze behandeling is om de gemengde stromen te scheiden ten behoeve van recycling. De mate van recycling dient gelijkwaardig te zijn aan de situatie waarin de stromen wel meteen op de milieustraat gescheiden gehouden waren. Dit betekent dat in vergunningen voor milieustraten waar dit geldt sturingsvoorschriften worden opgenomen om afvoer naar een verbrandingsinstallatie te voorkomen en afvoeren naar een sorteerinstallatie die de betreffende stromen scheidt ten behoeve van recycling in een mate gelijkwaardig aan de situatie waarin de stromen al bij aanbieder gescheiden waren gehouden verplicht te stellen. (c) De minimumstandaard voor grof huishoudelijk restafval dat gemengd is aangeboden of bij inzameling niet naar soort gescheiden is gehouden (denk aan route-inzameling, het gebruik van [kraak]perswagens, etc.) is sorteren of anderszins bewerken. Het oogmerk van de behandeling is om zoveel mogelijk monostromen af te scheiden die geschikt zijn voor recycling, met als beperking dat het resulterende residu ten minste verbrand moet kunnen blijven worden.³ De mate van recycling dient zo goed mogelijk gelijkwaardig te zijn aan wat zou zijn bereikt wanneer de betreffende componenten wel vanaf het moment van aanbieder door de primaire ontdoener gescheiden zouden zijn gehouden. Dit kan betekenen dat in vergunningen van sorteerinstallaties die deze stroom ontvangen sturingsvoorschriften worden opgenomen om afvoer naar een verbrandingsinstallatie te voorkomen.

De monostromen die ontstaan bij de onder (b2) en (c) bedoelde sortering of alternatieve verwerking dienen te worden verwerkt conform de daarvoor geldende minimumstandaarden. Voor zover deze monostromen niet onder een minimumstandaard in het LAP vallen, moet verwerking worden getoetst aan de afvalhiërarchie, bedoeld in paragraaf 5.2 van het beleidskader.

De minimumstandaard voor de residuen van het sorteren of anderszins verwerken van grof huishoudelijk restafval is verbranden als vorm van verwijdering.

Sectorplan 9 Afval van onderhoud van openbare ruimten

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van veegafval en RKG-slib (RKGV-slib) is het afscheiden van de inerte fractie die, al dan niet na reiniging, wordt gerecycled. In geval van reiniging van de inerte fractie mag het reinigingsresidu worden gestort wanneer daarvoor een niet-reinigbaarheidsverklaring is afgegeven.

De minimumstandaard voor het verwerken van marktafval, drijfafval, afval uit openbare afvalbakken en de restfractie die overblijft na het afscheiden van de inerte fractie van veegafval en RKG-slib (RKGV-slib), is verwijderen door verbranden.

Sorteren, nascheiden en andere verwerkingen gericht op nuttige toepassing van (een deel van) het afval van onderhoud van openbare ruimten zijn alleen toegestaan wanneer er, met uitzondering van een residu van de reiniging van de inerte fractie, geen deelstromen of residuen worden gestort.

Sectorplan 10 Zwerfafval

II Minimumstandaard voor verwerking

Niet van toepassing; na verzamelen van dit afval valt het onder sectorplan 9 Afval van onderhoud van openbare ruimten.

Sectorplan 11 Kunststof

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor de verwerking van kunststofafval niet zijnde kunstgras is recycling.

Voor kunststofafval niet zijnde kunstgras dat, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd of is verkleefd met andere materialen,

- niet voor recycling geschikt gemaakt kan worden

of

- waarvoor de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton,

is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

De minimumstandaard voor kunstgras is scheiden in een zand-, rubber- en kunststoffractie gevolgd door - recycling van de zandfractie,

- 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof) van de rubberfractie, en

- recycling van de kunststoffractie, met uitzondering van plakstroken waarvoor de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof) is.

Sectorplan 14 Papier- of kunststofgeïsoleerde kabels en restanten daarvan

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor de verwerking van kunststofgeïsoleerde kabels en snoeren is scheiden in een metaalfractie, een kunststoffractie en een restfractie, gevolgd door recycling van het metaal en de kunststoffractie en 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof) van de restfractie.

Voor zover de restfractie koolteer bevat of PCB's bevat in gehalte hoger is dan 0,5 mg/kg (as received) per congener 28, 52, 101, 118, 138, 153 en 180, zijn andere vormen van verwerken dan verbranden als vorm van verwijdering alleen toegestaan wanneer zeker is dat de PAK's respectievelijk PCB's daarbij worden vernietigd of onomkeerbaar worden omgezet.

Indien de kunststoffractie, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd of is verkleefd met andere materialen,

- niet voor recycling geschikt gemaakt kan worden

of

- de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton,

is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Sectorplan 27 Shredderafval

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van shredderafval is thermisch verwerken (verbranden, pyrolyse/smelten, vergassen gevolgd door (na)verbranden). Handelingen gericht op recycling van (delen van) het shredderafval - zoals mechanisch of fysisch scheiden - zijn uitsluitend toegestaan wanneer geen enkele residustroom overblijft die moet worden gestort.

Sectorplan 28 Gemengd bouw- en sloopafval, met bouw- en sloopafval vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van bouw- en sloopafval, daarmee in samenstelling vergelijkbaar bedrijfsafval en particulier gemengd verbouwingsafval is sorteren of anderszins verwerken. Het oogmerk van de behandeling hierbij is om zoveel mogelijk monostromen af te scheiden die geschikt zijn voor recycling, met als beperking dat het resulterende residu ten minste verbrand moet kunnen blijven worden³. Het sorteerproces is ingericht om - voorzover in het te sorteren mengsel aanwezig - in ieder geval als monostroom af te scheiden:

- alle componenten als genoemd in art. 4.1 van de Regeling Bouwbesluit 2012,

- steenachtig materiaal, - hout,

- kunststof,

- metaal,

- zeefzand, en

- gevaarlijk aangeduide afvalstoffen anders dan bedoeld in hoofdstuk 17 van de afvalstoffenlijst uit de Regeling Europese afvalstoffenlijst.

Aan de vergunning van sorteerbeidrijven worden hiertoe voorschriften verbonden.

De geproduceerde monostromen moeten worden verwerkt conform de daarvoor geldende minimumstandaarden. Voorzover deze monostromen niet onder een minimumstandaard in het LAP vallen, moet verwerking worden getoetst aan de afvalhiërarchie, als bedoeld in Paragraaf 5.2 van het Beleidskader.

De minimumstandaard voor gemengde fracties is recycling al dan niet na verdere sortering of anderszins bewerken. Daarbij is het oogmerk om zoveel mogelijk monostromen af te scheiden die geschikt zijn voor recycling, met als beperking dat het resulterende residu ten minste verbrand moet kunnen blijven worden.⁴ Het sorteerproces is ingericht om - voorzover in het te sorteren mengsel aanwezig - in ieder geval als monostroom af te scheiden:

- alle componenten als genoemd in art. 4.1 van de Regeling Bouwbesluit 2012,

- steenachtig materiaal,

- hout,

- kunststof,

- metaal,

- zeefzand, en

- gevaarlijk aangeduide afvalstoffen anders dan bedoeld in hoofdstuk 17 van de afvalstoffenlijst uit de Regeling Europese afvalstoffenlijst

Aan de vergunning van sorteerbeidrijven worden hiertoe voorschriften verbonden.

De minimumstandaard voor sorteeresidu waarvoor recycling niet mogelijk is of waarvoor de recyclingsroute zo duur is dat de kosten voor afgifte door de producent/ontdoener meer zouden bedragen dan € 175,- per ton, is verbranden als vorm van verwijdering.

Sectorplan 33 Dakafval

II. Minimumstandaard voor verwerking

Als algemeen uitgangspunt geldt dat in onderstaande gevallen de grens van 75 mg/kg droge stof PAK10 niet mag worden bereikt door het mengen van partijen.

teerhoudend dakafval

De minimumstandaard voor het verwerken van teerhoudend dakafval is recycling van de minerale fractie in asfalt, cement, beton, thermisch gereinigde grond of andere thermisch gereinigde bouwstoffen onder gelijktijdig nuttig gebruik van de energie-inhoud van het afval. Voor teerhoudend

dakafval geldt als aanvullende voorwaarde dat grind en verwerkingsvormen zijn toegestaan waarbij geen verspreiding van de aanwezige PAK mogelijk is, ook niet in geïmmobiliseerde vorm. De aanwezige PAK dienen dus voorafgaand aan of tijdens de toepassing te worden vernietigd.

bitumineus dakafval

De minimumstandaard voor het verwerken van bitumineus dakafval is recycling van ten minste de inerte fractie.

composiet dakafval met maximaal 10% (v/v) 'dakbedekking vreemd' materiaal

De minimumstandaard voor het verwerken van composieten van teerhoudend- of bitumineus dakafval met maximaal 10% (v/v) 'dakbedekking vreemd' materiaal is gelijk aan de minimumstandaard voor 'teerhoudend dakafval'.

composiet dakafval met meer dan 10% (v/v) 'dakbedekking vreemd' materiaal

De minimumstandaard voor het verwerken van composiet dakafval met meer dan 10% (v/v) 'dakbedekking vreemd' materiaal is sorteren of anderszins bewerken met als oogmerk een dakafval-fractie af te scheiden met een zo klein mogelijke hoeveelheid en ten hoogste 10% (v/v) 'dakbedekking vreemd' materiaal. Deze dakafval-fractie wordt verder verwerkt volgens één van de andere minimumstandaarden uit dit sectorplan.

De bij deze bewerking afgescheiden 'dakbedekking vreemde' stromen moeten - wanneer het monostromen betreft - worden verwerkt conform de daarvoor geldende minimumstandaarden elders in het LAP. Voorzover deze monostromen niet onder een minimumstandaard in het LAP vallen, moet verwerking worden getoetst aan de afvalhiërarchie, bedoeld in paragraaf 5.2 van het beleidskader. Blijft na afscheiding van de dakafval-fractie een gemengde stroom 'dakbedekking vreemd' materiaal over dan geldt daarvoor de minimumstandaard uit sectorplan 28 van dit LAP.

dakgrind, verkleefd met teer of bitumen

De minimumstandaard voor het verwerken van dakgrind, verkleefd met teer of bitumen is reiniging en recycling van het grind, binnen de kaders van het beleidskader. De restanten teer en bitumen mogen worden verbrand. Voor partijen die vóór de reiniging/scheiding een concentratie aan PAK10 hebben gelijk aan danwel groter dan 75 mg/kg droge stof is uitgangspunt dat bij geen van de toepassingen van componenten van deze afvalstof verspreiding van PAK mogelijk is, ook niet in geïmmobiliseerde vorm. De aanwezige PAK dienen dus te worden vernietigd.

Sectorplan 34 Teerhoudend asfalt

II. Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van teerhoudend asfalt is recycling binnen de kaders van het beleidskader, voorafgegaan door thermische bewerking waarbij de aanwezige PAK worden vernietigd. Het recyclen van teerhoudend asfalt tot bouwstof zonder voorafgaande vernietiging van de aanwezige PAK is derhalve niet toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie.

Sectorplan 41 Verpakkingen algemeen

II Minimumstandaard voor verwerking¹

De minimumstandaard voor de verwerking van verpakkingsafval is recycling.

Voor papieren verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het nat of sterk is vervuild, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Voor kunststof verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd of is verkleefd met andere materialen, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Voor houten verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd, is verbonden met andere materialen of omdat het sterk is beschadigd of verouderd, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Sectorplan 43 Verpakkingen van overige gevaarlijke stoffen

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van verpakkingen met overige gevaarlijke stoffen is verbranden als vorm van verwijdering.

Sectorplan 51 Wrakken van auto's en tweewielige motorvoertuigen

II Minimumstandaard voor verwerking 1

De minimumstandaard voor het verwerken van wrakken van auto's of tweewielige motorvoertuigen is demontage volgens de voorschriften van het Activiteitenbesluit.

Voor gedemonteerde onderdelen en afgetapte vloeistoffen gelden de minimumstandaarden die in andere sectorplannen in dit LAP zijn opgenomen.

Het resterende wrak moet worden verwerkt volgens de voorschriften van het Activiteitenbesluit.

Sectorplan 71 Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

II Minimumstandaard voor verwerking 1

De minimumstandaard voor het verwerken van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur is recycling van onderdelen of materialen. Voor bij demontage vrijkomende delen, materialen, stoffen of onderdelen die niet als onderdeel of materiaal kunnen worden gerecycled is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof). Voor fracties die niet nuttig toegepast kunnen worden, is de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering. Deze fracties mogen worden gestort indien verbranden als vorm van verwijdering niet mogelijk is.

De verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur moet voldoen aan het gestelde in artikel 11 van de Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

Voor fracties die vrijkomen bij de verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur geldt, voorzover van toepassing, de minimumstandaard die is opgenomen in van toepassing zijnde sectorplannen. De belangrijkste hiervan staan hieronder (niet limitatief).

- (H)CFK's of HFK's die aanwezig zijn in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 70 CFK's, HCFK's HFK's, PFK's, SF6 en halonen.
- Shredderafval dat vrijkomt bij het verwerken van elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 27 Shredderafval.
- Batterijen en accu's die vrijkomen bij het verwerken van elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 13 Batterijen en accu's.
- Kwikhoudende onderdelen als relais en schakelaars die aanwezig zijn in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 82 Kwikhoudend afval.
- Asbesthoudende materialen die aanwezig zijn in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 37 Asbest en asbesthoudende afvalstoffen.

Sectorplan 79 Ontwikkelaar en fixeer

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l is terugwinning van zilver tot een concentratie gelijk aan of lager dan 50 mg/l, waarna de vrijkomende restvloeistoffen

- worden gezuiverd, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- wordt ingezet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het verwerken van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l is

- zuivering, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- inzet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het verwerken van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte groter dan 100 mg/l is terugwinning van zilver tot een concentratie gelijk of lager dan 100 mg/l, waarna de vrijkomende restvloeistoffen - worden gezuiverd, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of

- wordt ingezet als NOx-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het verwerken van kleurfixeer, kleurontwikkelaar of mengsels van deze afvalstoffen met een zilveragehalte gelijk of lager dan 500 mg/l is

- zuivering, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- inzet als NO_x-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het verwerken van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte groter dan 50 mg/l is terugwinning van zilver tot een concentratie gelijk of lager dan 50 mg/l, waarna de vrijkomende restvloeistoffen

- worden gezuiverd, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- wordt ingezet als NO_x-reductiemiddel in rookgasreiniging.

De minimumstandaard voor het verwerken van mengsels van zwart-witfixeer, zwart-witontwikkelaar, kleurfixeer en kleurontwikkelaar met een zilveragehalte gelijk of lager dan 50 mg/l is

- zuivering, gevolgd door indamping waarbij het bij de indamping vrijkomende concentraat wordt verbrand, of
- inzet als NO_x-reductiemiddel in rookgasreiniging.

Sectorplan 80 Vast fotografisch afval

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het verwerken van vast fotografisch afval is nuttige toepassing door zilverterugwinning.

De minimumstandaard voor het residu - dat een zilveragehalte moet hebben gelijk of lager dan 50 mg/kg droge stof - 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).